

ပိတောက်ပန်းဝတ်

မေတ္တာမီးလေးနှင့်
ပန်းဆာလွှဲ

(၁)

ဗိုလ်ချုပ်ဈေးထဲမှာ တစ်ဆိုင်ဝင် တစ်ဆိုင်ထွက် ငေးလည်း ငေး ဝယ်လည်း ဝယ်တေသော ဝိုင်းချစ်မေရဲ့ မြင်ကွင်းထဲသို့ ဝယ်ချင်စဖွယ်ပစ္စည်းများ ကြည့်နေရင်းကနေ၊ မျက်နှာတစ်မျက်နှာကို ရုတ်တရက် တွေ့လိုက်ရသည်။ ။

ဝိုင်းချစ်မေရဲ့ မျက်လုံးလေးတွေ ပြူးဝိုင်းသွားပါသည်။ ။ ပါးစပ်လေးကလည်း ဟခနဲ ပွင့်ကျသွားပြီး အမည်တစ်ခုကို မသဲမကွဲခေါ်မိသည်။ ။

"ကိုစိုးရယ်"

အနောက်တိုင်းသား ယောက်ျား နှစ်ယောက်နှင့်အတူ လျှောက်လာသော၊ ဝိုင်းချစ်မေက ကိုစိုးလို့ တိုးတိုးညင်ညင်ခေါ်လိုက်သောသူက မကြားနိုင်သော အကွာအဝေးမှာ ရှိနေသလို အဖော် များ နှင့်စကားပြောနေ၍ ဝိုင်းချစ်မေကိုလည်း မမြင်။ တအံ့တဩ သူ့ကိုကြည့်နေသော အကြည့်တွေကိုလည်း မမြင်ပါ။

ရီဝေဆွေးလှသော မျက်ဝန်းများ နှင့် ဝိုင်းချစ်မေက ထိုသူအနားမှ ဖြတ်ကျော်ပြီး လွန်သွားသည် အထိ တမေ့တမော အကြည့်များ ကောက်ကောက်ပါသွားသည်။ ။

"ကိုစိုးနဲ့ သိပ်တူတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကိုစိုးတော့ မဟုတ်နိုင်ဘူးလေ၊ သူက ဝိုပြီး အရပ်မြင့်တယ်၊ သေသေချာချာကြည့်လေ မတူလေဘဲ"

အကြည့်များကို ပြန်ရပ်သိမ်းပြီး စွဲမြဲရပ်နေမိသောနေရာမှ ဝိုင်းချစ်
မေက လေးလံသော ခြေလှမ်းတွေဖြင့် ရွေ့လျားလှုပ်ရှားလိုက်သည်။ ။

"ကိုစိုးနဲ့ သူ သိပ်တူတာပဲ၊ သူဘယ်သူလဲ"

လျှပ်တစ်ပြက်သာတွေ့ဆုံလိုက်ရသောသူ့ရဲ့ အကြောင်းကိုဝိုင်းချစ်
မေ သိချင်နေသည်။ ။

"ဗိုလ်ချုပ်ဈေးမှာ ခဏသာဆုံတွေ့ရတဲ့ သူတစ်ယောက်အကြောင်း
ကိုသိချင်တဲ့ ငါ တော်တော် ရူးသေးတာပဲ"

မိမိရဲ့ ကိုယ်ကို လှောင်ရယ်လေးများ နှင့်အတူ ရှုတ်ချလှောင်ပြောင်
လိုက်သည်။ ။ ဈေးထဲမှ ပြန်ထွက်လာသည်။ ။ လိုင်းကားစီးပြီးအိမ်သို့ပြန်
ခဲ့သည်။ ။

(၂)

အပြန်လမ်းကားပေါ်မှာ ဝိုင်းချစ်မေရဲ့ စိတ်တွေ နောက်ကျိနေသည်။
။ တစ်ဦးတစ်ယောက် အပေါ်တွင် နာကြည်းမုန်းတီးသောစိတ်တွေ ကြီး
မားစွာဖြစ်ပေါ်နေသည်။ ဝိုင်းချစ်မေ ခွင့်မလွှတ်ချင် လောက်အောင်မုန်း
တီးမိသည် က...

စိုးနိုင် အပေါ်မှာ ပေါ့...။

မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့ သစ္စာ၊ မေတ္တာတရားကို တန်ဖိုးမထား၊ ပေါ့ပျ
က်စွာ ထိပါးစော်ကား ခဲ့သည် က စိုးနိုင်သာ။

စိုးနိုင်အကြောင်းတွေ့မိခိုက် ဝိုင်းချစ်မေရဲ့ မျက်နှာမှာ
ခံပြင်းမှုတွေဖြင့် တင်းထန်သွားသည်။ ပျားပိတုန်းကောင်တွေရဲ့ ထုံးကို
စိုးနိုင်က လက်တွေ့အသုံးချနေသည် လေ။

တစ်ပွင့်ကနေ တခြား တစ်ပွင့်ကိုကူးပြီး ဝတ်ရည်စုပ်တဲ့ ပျားပိတုန်း
လို တစ်မျက်နှာကနေ နောက်တစ်မျက်နှာကို ပြောင်းတတ်တဲ့ စိုးနိုင်ပါပဲ
။

စိုးနိုင်ကရည်းစားများ သည်။ ချစ်သူတွေ ပေါသည် ဆိုသည် ကို စိုး
နိုင်နှင့်ခွဲခဲ့ပြီးမှ ဝိုင်းချစ်မေ သိခဲ့ရသည်။ သူမရဲ့ မေတ္တာကို မရမကကြိုး
စားအရယူသလို ပေါ့ပေါ့ပျက်ပျက်တန်ဖိုးမထားဘဲ စွန့်ပစ် တတ်သည့်
သူက စိုးနိုင်သည် သာ။

စိုးနိုင် သူမရဲ့ ဘဝထဲမှ ထွက်သွားခဲ့သည် မှာ တစ်နှစ်ပင်ကျော်ခဲ့ပြီပဲ ။ စိုးနိုင်နှင့်သူမ ချစ်ခဲ့ကြ သည် ။ ချစ်သက်တမ်းကလည်း သက်ဆိုးမရှည်။ တစ်နှစ်သာ ချစ်ရည်လူးပျော်မြူးခဲ့ကြပြီး စိုးနိုင် သူမကို သစ်စိမ်းချိုး ချိုးခဲ့သည် လေ။

အဆုံးစွန် ရက်စက်မှုတွေဖြင့် စိမ်းစိမ်းကားကားကြီး ဖြတ်တောက်ခဲ့သည် ။ အပြစ်ဆိုသည် မှာ တစ်စုံတစ်ရာ မရှိသောသူမကို အကြောင်းပြချက် တစ်စုံတစ်ရာမျှမရှိဘဲ သူမရဲ့ ဘဝထဲမှ ရှာမတွေ့အောင် ပျောက်ဆုံးခဲ့သည် ။

ဗိုလ်ချုပ်ဈေးတွင် စိုးနိုင်နှင့် အလွန်တူသောသူ တစ်ယောက်ကို တွေ့ဆုံခဲ့ရပြီး ရင်ထဲမှာ မေ့ပျောက်ထားခဲ့သော ရင်နာစရာများ အသစ်တစ်ဖန် ပြန်လည်ခံစားလိုက်ရသည် ။

ကျက်ပြီးသားအနာဟောင်းတွေ ထိုးဆွခြင်း ခံလိုက်ရသလို ပြန်လည်၍ နာကျင်စေပြန်သည် ။ ထိပါးရိုက်ချိုးခြင်းခံလိုက်ရသော မာန်မာနများ အတွက် ရင်ထဲမှာ တဖျစ်ဖျစ်နေအောင် စူးစူးနစ်နစ်ကြီး ခံစားနေရသည် ။

အတွေးတွေ ရင်မှာ ပိုက်ထွေးပြီး အိမ်သို့ ပြန်လာသည် ။ အိမ်သို့ ရောက်မှန်းမသိပင် ရောက်ခဲ့ပြီ။ အထုပ်အပိုးတွေကို ဧည့်ခန်းရဲ့ ဆက်တီစားပွဲပေါ်မှာ တင်ပြီး ခြေပစ်လက်ပစ် ထိုင်လိုက် သည် ။

မျက်နှာမသာမယာနှင့် ထိုင်နေသော သူမကို အဒေါ်အငယ်ဆုံးဖြစ်သော ဒေါ်စုသီက တွေ့သွားသည် ။

"ဟဲ့...ဝိုင်းချစ်လေး မျက်နှာလဲ မကောင်းဘူး ဘာတွေဖြစ်လာတာလဲ"

"စိတ်ပျက်စရာ အဖြစ်တစ်ခုကို ပြန်ပြီး သတိရလို့ "

"ဘာလဲဟဲ့ ရင်ထိတ်လိုက်တာ၊ ဝိုင်းချစ်ရယ်"

"ပြောချင်စိတ် မရှိသေးလို့ ၊ ဒေါ်လေးစုကို ညကျမှ ပြောပြမယ်၊ ခု
မောလာလို့ အအေးလေး တစ်ခွက် တိုက်ပါလား"

"အေး...အေး ဒေါ်လေး ဖျော်လာခဲ့မယ်"

ဒေါ်စုသီက ပျာပျာသလဲ ပြန်ထွက်သွားသည် ။ ကုလားထိုင်မှာ လျော့
ရဲစွာ နွဲ့မှီရင်း ဝိုင်းချစ်မေက မျက်လုံးလေးကို မှေးစင်းကာ အနားယူလို
က်သည် ။

ရင်ထဲမှာ တင်းခံနေသောစိတ်ကို လျှော့ချထားလိုက်သည် ။ အလွန်
ရွံ့မုန်းစရာကောင်းသော စိုးနိုင်ရဲ့ အကြောင်းများကိုလည်း မတွေးမိ
အောင် ကြိုးစားနေသည် ။

"ဝိုင်းချစ်လေး ဒီမှာ အအေးရပြီ"

မျက်လုံးဖွင့်အကြည့် သူမကို အအေးဖန်ခွက် လှမ်းပေးနေသော ဒေါ်
စုသီကို တွေ့ရသည် ။ ဒေါ်စုစီရဲ့ မျက်နှာပေါ်ဝယ် စိုးရိမ်ပူပန်မှု အငွေ့အ
သက်များ ရှိနေသည် ကို ဝိုင်းချစ်မေ တွေ့လိုက်ရသည် ။ ဒေါ်စုသီကို သ
နား၍ မျက်နှာကို ရွှင်ရွှင်ပျပျဖြစ်အောင် ပြင်လိုက်သည် ။

"ဒေါ်ဒေါ်ကြီးနဲ့ မေမေရော"

"ဆိုင်ပိတ်ရက်မို့ အားတယ်မဟုတ်လား၊ လူနာမေးသွားကြတယ်"

"မေမေနဲ့ ဒေါ်ဒေါ်ကြီးက သိပ်ပြီး လူမှုရေး ဝတ္တရားကျေပွန်တာပဲ
နော်"

"အေးလေ ဒီလိုပဲဖြစ်ရမှာ ပေါ့"

"ဒေါ်လေးသီကတော့ ဘယ်အိမ်မှ လဲ မသွားဘူး၊ တစ်နေ့တစ်နေ့ အိမ်တွင်းအောင်းနေတာပဲ"

"အပြင်ထွက်ရတာ ရှုပ်ပါတယ်၊ အိမ်မှာ တစ်နေ့တစ်နေ့ အိမ်အလုပ်တွေက လုပ်လို့ မကုန် နိုင်တာလဲ"

အသက်လေးဆယ်နီးပါး ရှိပြီဖြစ်သော နုပျိုဆဲလှပဆဲအဒေါ်ကို ဝိုင်းချစ်မေက အပြုံး မျက်နှာနှင့် ကြည့်နေသည်။ ။

"ဒီအလှတွေ အရမ်းနှမြောဖို့ ကောင်းနေပြီ"

"ဘာလဲ ဝိုင်းချစ်လေးရဲ့ "

"ဒေါ်လေးသီက အပြင်မထွက်ဘဲ၊ အိမ်တွင်းပုန်းလုပ်နေတော့ ဒေါ်လေးသီရဲ့ အလှကို ဘယ်သူမှ မမြင်ကြတော့ဘူးလေ၊ ဒီအတိုင်းဆို ဒေါ်လေးသီ အပျိုကြီးပဲ ဖြစ်မှာ သေချာတယ်"

ဒေါ်စုသီရဲ့ မျက်နှာက ရှုံ့မဲ့သွားသည်။ ။ နောက်ပြောင်နေသော ဝိုင်းချစ်မေကို မကြည်လင်သော အကြည့်များ နှင့်ကြည့်သည်။ ။

"အပျိုကြီးဖြစ်တာများ ငရဲကြီးတာလိုက်လို့ ၊ ဖြစ်တော့ ဘာဖြစ်လဲ၊ အပျိုကြီးဆိုတာ ပါရမီ ရင့်ကျက်တဲ့ သူတွေမှ ဖြစ်တာတဲ့ "

"ဘယ်ကလာဟုတ်ရမှာ လဲ၊ ရတာမလို၊ လိုတာမရလို့ အပျိုကြီးဖြစ်တာ"

ဒေါ်စုသီကို အလွန်ခံခက်သည့်စကားလုံးတွေနှင့် တမင်ထိုးနှက်ပြီး ဝိုင်းချစ်မေက နောက်ပြောင်လိုက်သည် ။ ရူးရှူးရှားရှားနှင့် ဒေါ်စုသီဒေါသဖြစ်သွားသည်။ ။

"မိဝိုင်းချစ်နော် ရန်မစနဲ့ ၊ နင်အခုထိ ယောက်ျားတွေကို စိတ်မကုန်

သေးဘူးလား၊ ယောက်ျား တစ်ယောက် သစ္စာမရှိတဲ့ လုပ်ရပ်ကို နင်လက်တွေ့မြင်ပြီးတာတောင် နောင်မကြဉ်သေးဘူးလား"

"ယောက်ျားတိုင်းက သစ္စာမမဲ့ကြပါဘူး ဒေါ်လေးသီရယ်"

"တော်ပါအေ၊ အဲဒီအကြောင်းတွေ မပြောနဲ့ ၊ နင့်အတွက် ကြားထဲက အူပွလွန်းလို့ ၊ သစ္စာမရှိ လွန်းတဲ့ ယောက်ျားတွေများ အော့နှလုံးနာလွန်းလို့ "

ဝိုင်းချစ်မေအပါးမှ နေဒေါ်စုသီက ဒေါပွပြီးခြေဆောင့်ကာ ထွက်သွားသည် ။ လုံးကြီးပေါက်လှ ဒေါ်စုသီရဲ့ ကိုယ်လုံး နိမ့်တုံမြင့်တုံကို ကြည့်ပြီး ဝိုင်းချစ်မေက ရယ်လိုက်သည် ။

ဒေါ်စုသီကို နောက်ပြောင်လိုက်ရ၍ စောစောကရင်ထဲမှာ တင်းကျပ်နေသော ခံစားမှု အနည်းငယ် လျော့ပါးသွားသလို ခံစားလိုက်ရသည် ။

ဝိုင်းချစ်မေဆိုသော အမည်နှင့်လိုက်အောင် ကြီးဒေါ်၊ အမေနှင့် အဒေါ်အငယ်ဆုံးတို့ ရဲ့ ဝိုင်း၍ ချစ်ကြသော အချစ်ကို ဝိုင်းချစ်မေပြည့်ဝစွာ ခံစားခဲ့ရသည် ။

ဝိုင်းချစ်မေက အဒေါ်များ နှင့် မိခင်ရဲ့ အချစ်ကို ပြည့်ဝစွာ ရရှိခဲ့သော်လည်း ဖခင်ရဲ့ မေတ္တာ၊ ဖခင်ရဲ့ အချစ်ကိုတော့ ဝိုင်းချစ်မေ လုံးဝမခံစားရပါ။

လူမှန်းသိသည့်အရွယ်ကတည်းက ဝိုင်းချစ်မေရဲ့ ဘဝမှာ ဖခင်ဆိုသည်မှာ လုံးဝပျောက်ဆုံး ခဲ့သည် ။ သိတယ် နားလည်လာသည့်အခါ ဖခင်ရဲ့ အကြောင်းကိုမေးသည် ။

မိခင်ရော၊ အဒေါ်များကပါ အားလုံး တညီတညွတ်တည်း ပြောပြသ
ည် က ဖခင်ဆုံးသည် ဆိုသော စကားပါပဲ။ မမြင်မတွေ့လိုက်ရသောဖခင်
ကို ဝိုင်းချစ်မေတမ်းတခဲ့သည် ။

ဖခင်ရဲ့ မေတ္တာကို မရခဲ့သော်လည်း အဒေါ်များ နှင့်မိခင်ထံမှ ပြည့်ဝ
သော မေတ္တာများကို ဝိုင်းချစ်မေကတင်းပြည့်ကျပ်ပြည့် ခံစားခွင့်ရရှိသ
ည် ။ ဝိုင်းချစ်မေကို အရိပ်တကြည့်ကြည့်နှင့် ကြီးပြင်းအောင် သူတို့ မွေး
ခဲ့ကြသည် ။

အမေဖြစ်သူ ဒေါ်နုကြည်နှင့် ကြီးဒေါ်ဖြစ်သူ ဒေါ်နုရီက ဈေးထဲတွင်
ကုန်ခြောက်ဆိုင်ဖွင့် သည် ။ စားဝတ်နေရေးကို ထိုကုန်ခြောက်ဆိုင်က
ဝင်ငွေနှင့် ဖြေရှင်းသည် ။ အဒေါ်အငယ်ဆုံးဖြစ်သော ဒေါ်စုသီက အိမ်
တွင်းပုန်းအိမ်အလုပ်များကို တစ်ယောက်တည်းသိမ်းကျုံးလုပ်သည် ။
ဈေးထွက် သည့် အလုပ်ကို တစ်ခါတလေတောင်မှ ထွက်မလုပ်ချင်ပါ။

ဒေါ်စုသီနှင့်ဝိုင်းချစ်မေက အားလုံးထဲကမှာ အစည်းရုံးဆုံးပါပဲ။ ဝိုင်း
ချစ်မေက ဒေါ်စုသီနှင့် တိုးတိုးဖော်ပါ။ ဒေါ်စုသီနှင့်ဆိုလျှင် ပွင့်ပွင့်လင်း
လင်း တိုင်ပင်ရဲသည် ။ ဝိုင်းချစ်မေကလည်း မရှက်မကြောက် ဒေါ်စုသီ
ကိုဆိုလျှင် ဖြစ်သမျှ အကြောင်းကို ရင်ဖွင့်တတ်သည် ။

ဒေါ်စုသီကလည်း ဝိုင်းချစ်မေကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းရင်းရင်းနှီးနှီး ဆ
က်ဆံသည် ။ အိမ်တွင်းပုန်းသော်လည်း ဒေါ်စုသီက ရုပ်ရှင်၊ ဗီဒီယိုကြို
က်သည် ။ ဝတ္ထုဖတ်သည် ။ သူကြည့်ချင် သည့် ဗီဒီယိုကားများကို ဝိုင်းချစ်
မေက ငှားရမ်းပေးရတတ်သည် ။

ညဘက်တွင် ဒေါ်နုကြည်နှင့် ဒေါ်စုရီတို့ က ဘုရားဝတ်ပြု၊ တရားထိုင်ကြသည်။ ။ ဒေါ်စုသီနှင့် ဝိုင်းချစ်မေတို့ နှစ်ယောက်တည်း ရှိနေကြသည်။ ။

နေ့ခင်းက မျက်နှာမသာမယာနှင့် အပြင်က ပြန်လာသော ဝိုင်းချစ်နေရဲ့ အဖြစ်ကို ဒေါ်စုသီက မေးသည်။ ။

"ဝိုင်းချစ်လေး၊ ဈေးကအပြန် ဘာဖြစ်လာတာလဲ၊ ဒေါ်လေးသီကို ပြောပါဦး။"

"နေ့ခင်းက ဝိုင်းချစ်စိတ်တွေ အရမ်း တွေ့သွားတယ် သိလား။"

"ဘာဖြစ်လို့ လဲကွယ်။"

"ကိုစိုးနိုင်နဲ့ သိပ်တူတဲ့ လူတစ်ယောက်ကို တွေ့လိုက်ရတယ်။"

"ဟုတ်လား။"

"တူတာမှ ဒေါ်လေးသီရယ် တွေ့တွေ့ချင်း ကိုစိုးနိုင်လို့ တောင် ဝိုင်းချစ်က ထင်လိုက်မိတာပါ။"

"ဒါလောက်တောင်ပဲ တူလား။"

"ရုတ်တရက်ကြည့်လိုက်ရင် တော်တော်တူတယ်၊ ဒါပေမဲ့ အဲဒီလူက ပိုပြီးအရပ်မြင့်တယ်၊ ပခုံးပိုကျယ်တယ်၊ ပြီးတော့ ပိုပြီး တည်ကြည်ခန့်ညားတယ်။"

"နာမည်တူမရှား လူတူမရှားဆိုတာ မှန်လိုက်တာနော်။"

"ဟုတ်တယ် ဒေါ်လေးသီရယ်၊ သူ့ကိုမြင်လိုက်ရတာ၊ ဝိုင်းချစ်လေပါးစပ် အဟောင်းသားနဲ့ ငေးနေမိတယ်၊ သူကတော့ ဝိုင်းချစ်ကို မမြင်ပါဘူး၊ မြင်လဲ ဘာမှ မထူးပါဘူး၊ သူနဲ့ ဝိုင်းချစ်က သိမှ မသိကြဘဲ။"

"သူ့ကိုမြင်ပြီး အဟောင်းတွေ အသစ်ပြန်ဖြစ်သွားပြီး၊ ဝိုင်းချစ်လေး စိတ်ထိခိုက်သွားတယ် ဆိုပါတော့"

ဒေါ်စုသီက ကရုဏာသက်စွာမေးသည်။ ။ ဝိုင်းချစ်မေရဲ့ မျက်နှာလှလှလေး အရုပ်ဆိုးလှစွာ မဲ့သွားသည်။ ။

"အဟောင်းက အသစ်ဖြစ်တယ်ဆိုတာ မှန်ပါတယ်၊ ချစ်လွန်းလို့ စိတ်ထိခိုက်သွားတာ မဟုတ်ဘူး၊ မုန်းလွန်းရွံ့လွန်းလို့ "

စိတ်လိုက်မာန်ပါ ပြောနေသော မျက်နှာလှလှလေးကို၊ ဒေါ်စုသီက ခပ်ငေးငေးပင် ကြည့်နေ သည်။ ။

"သူ သစ်စိမ်းချိုးချိုးသွားတုန်းက သူ့ကိုချစ်တဲ့ စိတ်နဲ့ ဝိုင်းချစ်ခံစားခဲ့ရတယ်၊ ကြာလာတော့ သူ့ကို တဖြည်းဖြည်းနာကြည်းလာတယ်၊ ခုလေ ဝိုင်းချစ်ရဲ့ ရင်ထဲမှာ သူ့ကို ချစ်စိတ်ဆိုတာ လုံးဝမရှိဘူး၊ မုန်းတဲ့ စိတ်ပဲရှိတယ်"

"ကောင်းပါတယ်၊ အဲလိုမုန်းနေတော့ တမ်းတတဲ့ စိတ်၊ လွမ်းတဲ့ စိတ်တွေ မရှိတော့ဘူးပေါ့"

"ဝိုင်းချစ်အခုမှ သေသေချာချာ သိလိုက်ပြီ သိလား ဒေါ်လေးသီ"

"ဘာများ လဲ တူမလေးရယ်"

"ဝိုင်းချစ်သူ့ကို နှစ်နှစ်ကာကာတကယ် မချစ်ခဲ့ဘူးဆိုတာကိုပေါ့"

"ဟုတ်လား ဝမ်းသာလိုက်တာ ဝိုင်းချစ်လေးရယ်"

စိုးနိုင်အတွက် ချစ်တူမလေး မခံစားရတော့ဘူးဆိုသောအသိသည် ဒေါ်စုသီရဲ့ ရင်ကို လွန်စွာပင် ချမ်းမြေ့စေသည်။ ။

"သူ့ကြောရရုံကြိုသွားတဲ့ အတွက် ဝိုင်းချစ် သိပ်ကို ခံစားလိုက်ရတာ

အမှန်ပါပဲ။ ရင်ထဲမှာ မုန်းတဲ့ စိတ်၊ ခံပြင်းစိတ် နာကြည်းစိတ်တွေ ရှိနေပါသေးတယ်။ ဒါပေမဲ့ အစဦးလောက်တော့ မပြင်းထန်တော့ပါဘူး။"

"လူတစ်ယောက်ကို မုန်းရတဲ့ စိတ်ကပဲ ပင်ပန်းသားလား ဝိုင်းချစ်လေးရယ်"

"ဟုတ်တယ်လေ၊ ဒါကြောင့် သူ့ကို လျစ်လျူရှုနိုင်ပါပြီ။ သူနဲ့ ဖြစ်ခဲ့တဲ့ အဖြစ်တစ်ခုက၊ ဝိုင်းချစ်ရဲ့ ဘဝမှာ အိပ်မက်ဆိုးတစ်ခုလို သတ်မှတ်နိုင်ခဲ့ပါပြီ။ အိပ်မက်ဆိုတာက မနက်မိုးလင်း အိပ်ရာကနိုးရင် ပျောက်သွားတတ်တာမျိုးပဲ မဟုတ်လား"

"ဝမ်းသာလိုက်တာ တူမလေးရယ်၊ ဒီလိုဖြေနိုင်တဲ့ အတွက် ဒေါ်လေး သီသိပ်ပြီး ဝမ်းသာတယ်။ တူမလေးပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့တာကိုပဲ ဒေါ်လေးတို့ အားလုံး မြင်တွေ့ချင်တာမဟုတ် လား"

"စိတ်ချ ဒေါ်လေးသီ၊ ဝိုင်းချစ်မေရဲ့ ရင်ထဲမှာ သူ့အတွက် ခံစားချက်ဆိုတာ ဘာမှ မရှိတော့ ဘူး"

"အဲလိုပဲ ဖြစ်ရမှာ ပေါ့ကွယ်"

"ဝိုင်းချစ်အိပ်တော့မယ်၊ မနက်အလုပ်စောစောသွားရမှာ ၊ ကွန်တိန်နာတွေ ဒီနေ့ရောက်ဖို့ ရှိတယ်"

"အေး...အိပ်တော့၊ ဒေါ်လေးသီလဲဘုရားဝတ်ပြုပြီး အိပ်တော့မယ်"

ဝိုင်းချစ်မေရဲ့ အခန်းမှ ဒေါ်စုသီထွက်သွားတော့ အိပ်ရာပေါ်ကို ဝိုင်းချစ်မေ လှဲချလိုက်သည် ။ နေ့လယ်က ဈေးတွင် တွေ့ခဲ့ရသော လူခန့်ချောရဲ့ ရုပ်သွင်က မျက်ဝန်းထဲသို့ တိုးဝင်လာသည် ။

"သွားစမ်းပါ၊ သူလဲဒီပုတ်ခဲက ဒီပဲပဲဖြစ်မှာ ပေါ့၊ ရုပ်တူသလို စိတ်သဘောထားထဲတူမှာ သေချာတယ်..."

"တော်ပြီ၊ ငါ့နှလုံးသားထဲကို ဘယ်ယောက်ျားကိုမှ အဝင်မခံဘူး..."

"ယောက်ျားတွေ သစ္စာမဲ့တယ်"

(၃)

နိုင်ငံခြားနှင့် သွင်းကုန်ထုတ်ကုန် လုပ်ကိုင်နေသောကုမ္ပဏီတစ်ခုတွင် ဝိုင်းချစ်မေသည် အတွင်းရေးမှူးမလေးဘဝဖြင့် အလုပ်ဝင်ခဲ့သည် မှ ခြောက်လပင်ကြာခဲ့သည် ။

ကုမ္ပဏီတွင် အစုရှယ်ယာများ ပါကြသူ သုံးလေးဦးရှိသည် ဆိုသည်ကို ဝိုင်းချစ်မေသိရသော် လည်း ထိုသူတွေထဲက နှစ်ဦးလောက်နှင့်သာ ဆုံဖူးသည် ။ မန်နေဂျာကြီး ဦးအုန်းမောင်ရဲ့ လုပ်အောက် တွင် အလုပ်လုပ်ရပြီး ဦးအုန်းမောင်ညွှန်ကြားသမျှ၊ ခိုင်းစေသမျှကို ဝိုင်းချစ်မေက လုပ်ရသည် ။

ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်၊ အစုရှယ်ယာများ နှင့်လည်း တွေ့ဆုံရန် အကြောင်းမရှိသည် မို့ ဝိုင်းချစ်မေက တွေ့ဆုံခွင့်လည်း မရှိခဲ့ပါ။ အလုပ်ကို ကြိုးစားသလို ရှိသေကျိုးနွံသော ဝိုင်းချစ်မေကို ဦးအုန်းမောင်က တူမလေးတစ်ယောက်လို ချစ်ခင်လေးစား အရေးပေးသည် ။

လုပ်ကိုင်ရသည့်အလုပ်တွင် ဝိုင်းချစ်မေက ပျော်သည် ။ ရသည့်လခကို အိမ်ကိုမထောက်ပံ့ရဘဲ လွတ်လပ်စွာ သုံးစွဲခွင့်ကို မိခင်ကရော၊ အဒေါ်တွေကပါ ခွင့်ပြုထားသည် ။ အားလုံးက ဝိုင်း၍ အလိုလိုက်ထားသဖြင့် အခွင့်အရေးခံလူတန်းစားလေးဖြစ်နေသည် ။

ဝိုင်းချစ်မေက စောစောထွက်ရန် ပြင်ဆင်သည် ။ ဒေါ်စုသီ အသင့်ပြ

င်ပေးထားသော ထမင်းချိုင့်ကိုဆွဲပြီး အိမ်မှ ထွက်လာသည် ။ အားလုံး ထက်စောစီးစွာ ကုမ္ပဏီသို့ရောက်သည် ။ မန်နေဂျာကြီး ဦးအုန်းမောင်က သဘောကျနေသည် ။

"ဝိုင်းချစ်မေတို့ က သိပ်အချိန်တိကျတယ်၊ အလုပ်လဲ ကြိုးစားတယ်၊ ဒါကြောင့် အန်ကယ်က အားကိုးတာကွ"

မန်နေဂျာကြီးရဲ့ ချီးကျူးစကားကြောင့် ဝိုင်းချစ်မေရဲ့ ရင်ထဲမှာ သိပ်ကိုကြည်နူး ကျေနပ်သွားသည် ။ အိမ်တွင် အလိုလိုက်ခံရပြီး နွဲ့ဆိုးဆိုးသော်လည်း လုပ်ငန်းခွင်တွင် ဝိုင်းချစ်မေသည် အလွန်တိကျပြီး သေချာသောအလုပ်သမားကောင်းတစ်ယောက်ပါ။

"ပစ္စည်းထုတ်ဖို့ ကို လုပ်ပေးလိုက်ပါဦး၊ သူတို့ သွားကြလိမ့်မယ်"

"ဟုတ်ကဲ့ အန်ကယ်"

ဆိပ်ကမ်းတွင် ပစ္စည်းသွားထုတ်မည့် သူများ အတွက် ဝိုင်းချစ်မေက စာရွက်စာတမ်းများကို အရန်သင့် စီမံပေးသည် ။ အစစအဆင်ပြေ ချောမွတ်စေရန် ဝိုင်းချစ်မေက တာဝန်ယူရသည် လေ။

ဝိုင်းချစ်မေရဲ့ လုပ်ရည်ကိုင်ရည်ကို ဦးအုန်းမောင်က သဘောကျသည် ။ ထုတ်ဖော်၍ လည်း ချီးကျူးသည် ။ သူ့ရဲ့ ညာဘက်ရုံးတစ်ဆူပါပဲလို့ လည်း မကြာခဏ ပြောတတ်သည် ။

အလုပ်ကို ရှိသေကြိုးစားသူ အဖြစ်နှင့် ဝိုင်းချစ်မေက သူမကိုယ်သူမ ဂုဏ်ယူနေသည် ။ ဘောနပ် (စ) လို့ ခေါ်သော အပိုငွေ ချီးမြှင့်ခြင်းကိုလည်း ဝမ်းသာစွာ လက်ခံမိတတ်သည် ။

ကြော့ကြော့မော့မော့နှင့်လှပစွာ ဝတ်ဆင်တတ်၊ ပြင်ဆင်တတ်သော ဝိုင်းချစ်မေရဲ့ ရူပကလည်း မြင်သူတိုင်းငေးရမတတ်ပါ။ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖဲ

က်ထဲက စိတ်ဝင်စားသူရှိသော်လည်း ဝိုင်းချစ်မေက ထိုသူကိုလုံးဝမျက်နှာသာ မပေးခဲ့ပါ။ မိတ်ဆွေအဆင့်ထက်ကို ပိုကဲသော ခင်မင်မှုမရှိခဲ့ ပါ။

ဝိုင်းချစ်မေရဲ့ ကုဋေရမှု၊ မိန်းမပီသမှုကို မြင်တွေ့ရသောမန်နေဂျာကြီးက ပို၍ လေးစားချစ်ခင် ရပြန်သည်။ ။ ခေတ်ဆန်စွာဝတ်ဆင်ပြုပြင်သောဝိုင်းချစ်မေတွင် က ကလတ်သည့်စိတ်လောလီတတ် သည့် စိတ် မရှိသည် ကို လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်ရောင်းရင်းများက သိကြသည်။ ။

ဒါကြောင့် ဝိုင်းချစ်မေကို ထိကပါးရိကပါး နောက်ပြောင်လိုသည့်ဟန်မူရာများ နှင့် လုံးဝ မဆက်ဆံဘဲ ရိုးသားဖြူစင်စွာနှင့်ပင် ဆက်ဆံကြသည်။ ။

"ဝိုင်းချစ်ရေ၊ ဒီနေ့လူကြီးတွေ ဒင်နာရှိတယ်၊ ဝိုင်းချစ်လာမှာ လား"

"လူကြီးတွေရဲ့ ပွဲမှာ ဝိုင်းချစ်မပါတတ်တာကို အန်ကယ်ကလဲ သိရက်သားနဲ့ "

"ဝိုင်းချစ်မလာတတ်မှန်းသိရက်နဲ့ မေးရမယ့်တာဝန်က အန်ကယ်မှာရှိတယ်လေ"

"ကျေးဇူးတင်ပါတယ်အန်ကယ်၊ ဝိုင်းချစ်မလာတော့ပါဘူး"

"ဒီနေ့ စောစောလာထားရတဲ့ အတွက် စောစောပြန်နိုင်ပါတယ်"

"ဟုတ်ကဲ့ ကျေးဇူးတင်ပါတယ် အန်ကယ်"

ဝိုင်းချစ်နေက ကုမ္ပဏီမှ စောစောပြန်လာသည်။ ။ ကားမှတ်တိုင်သို့ ပလက်ဖောင်းမှ နေ ဖြည်းလေးစွာ လျှောက်လာနေသည်။ ။ ကားတစ်စီးဖြတ်အသွား အမှတ်မထင်လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ ။

နောက်ဆုံးပေါ် ကရိုလာမတ်တူးကားအဖြူကြီးပါပဲ။
နံပါတ်ကလည်း အမြင့်ဆုံးကားနံပါတ်။ ယာဉ်မောင်းနေရာကို မျက်စိ
ရောက်အသွား လှမ်းနေသောခြေလှမ်းတွေပင်တန့်သွားသည်။

"ဟင်...သူပါလား"

သည် တစ်ခါ လုံးဝမှားယွင်းခြင်းမရှိ။ စိုးနိုင်လို့ လည်း မထင်မိ။ စိုးနိုင်
နှင့်အလွန်တူသူ တစ်ယောက်လို့ စိတ်ထဲက အလိုလို သတ်သတ်မှတ်မှတ်
သိပြီးသား။

"ဒီလူနဲ့ ဆုံတာ နှစ်ခါရှိပြီ၊ နှစ်ခါစလုံးဒီလူက
ငါ့ကိုလုံးဝလျှပ်တစ်ပြေးတောင် ကြည့်သွားတာ မရှိပါလား၊ ငါကသာ
သူ့ကိုသိနေတာပါလား"

ဆက်လက်ပြီး လမ်းလျှောက်အသွားမှာ ထိုသူသည် ဝိုင်းချစ်နေရဲ့ ရ
င်ထဲမှာ မှတ်မှတ်သားသားကြီး တွယ်ငြိပြီးပါလာသည်။

"ငါ့ကို လုံးလုံးကြီးမသိတဲ့ လူတစ်ယောက်၊ ငါ့တဲ့ နှစ်ခါသာဆုံဖူးတဲ့
လူတစ်ယောက်ကို ဘာလို့ ဒါလောက်တောင် မှတ်မှတ်ရရရှိနေတာလဲ"

"တောက်...လုံးဝမကျေနပ်ဘူး"

တက်ခေါက်သံတိုးတိုးလေးနှင့် တစ်ကိုယ်တည်းမကျေနပ်စွာ ရေရွ
တ်လိုက်သည်။ ကားဂိတ် ဆီသို့ သွက်လက်စွာလှမ်းသည်။

ညစာထမင်းစားသောက်ပြီး
အေးအေးလူလူထိုင်စကားပြောနေစဉ်မှာ မအေးနိုင်သော အရေးတော်ပုံ

တစ်ခုကို ဝိုင်းချစ်မေ ကြားသိလိုက်ရပြီ။

အရေးတော်ပုံကို အစချီလာသူက ကြီးတော် ဖြစ်သူ ဒေါ်စုရီပါ။

ဝိုင်းချစ်မေကို သည် လိုထားရတာ စိတ်မချဘူးဆိုသောစကား စလာခြင်းပါပဲ။

"သမီးလေး ဝိုင်းချစ်က အရွယ်ရောက်နေပြီ၊ သူ့ကို ဒီလိုထားလို့ မဖြစ်ဘူး၊ ညည်း...သူ့ကို ဘာမှ မစဉ်းစားဘူးလား နုကြည်"

အိမ်မှာ အစစအရာရာကို ဦးစီးပြီး ချယ်လှယ်ချုပ်ကိုင်နေသော ဒေါ်စုရီက စကားစ လာပြီ။

ပြဿနာတစ်ခုကို ရှာ လာပြီဆိုတာ ဝိုင်းချစ်မေရင်ထိတ်စွာနှင့်သိလိုက်သည် ။

မိခင်ဖြစ်သူ ဒေါ်နုကြည်ကလည်း ဒေါ်စုရီရဲ့ ဩဇာခံလက်အောက်ငယ်သားဖြစ်၍ ပြဿနာ တွေ ဘာတွေဖြစ်လာနိုင်စရာမရှိ။

"မမက ဘာတွေတွေးမိနေလို့ လဲ"

"သမီးလေးကို စိတ်မချလို့ ပေါအေ၊ ဟိုတစ်ခေါက်ကလဲ မသူတော်နဲ့ သီသီလေး လွဲခဲ့တာ မဟုတ်လား၊ နောက်တစ်ခါ အဲဒါမျိုး မဖြစ်ရအောင် ကြိုတင်ကာကွယ်ရမယ်လေ"

"ဟာ...ဒေါ်ဒေါ်ကြီးကလဲ၊ တစ်ခါတလေ ဝိုင်းချစ်ရည်းစားထားမိတာကို ပြောလို့ မဆုံးဘူး"

မျက်နှာလေး မဲ့ရှုံ့ပြီး ကြီးဒေါ်ဖြစ်သူကို ဝိုင်းချစ်မေက မကျေနပ်စွာပြန်ပြောသည် ။

"သမီးလေး ချစ်တဲ့ သူ့ကို ဒေါ်ဒေါ်ကြီးတို့ က ကြည်ဖြူခဲ့သားပဲ၊ သူ

က သစ္စာမရှိဘဲ သမီးလေးကို ပစ်သွားလို့ အရှက်လဲရ၊ စိတ်လဲဆင်းရဲရ တယ် မဟုတ်လား"

"အဲဒီအကြောင်းတွေ ဝိုင်းချစ်မေ့လိုက်ပြီ၊ အဲဒီလူအတွက်လဲ ဘာခံစားမှုမှ မရှိဘူး"

"ဟုတ်ပြီလေ၊ ဒါပေမဲ့ နောက် အဲဒီလိုလူမျိုးနဲ့ မတွေ့ဘူးလို့ မပြောနိုင်ဘူးလေ၊ ဒါကြောင့် နောက်တစ်ခါ သမီးလေးစိတ်ဒုက္ခမရောက်ရအောင် ဒေါ်ဒေါ်ကြီးက စီစဉ်မလို့ "

"ဟာ"

စိတ်ရှုပ်စွာနှင့် ဝိုင်းချစ်မေက ခေါင်းကို တဖျဉ်းဖျဉ်းကုတ်လိုက်သည် ။

"မမက ဘာတွေများ အကြံရှိနေလို့ လဲ၊ ပြောပါဦး"

"ကျုပ်မှာ အကြံရှိလို့ ပေါ့အေ၊ မသန်းစိန်ရဲ့ သား မောင်မြင့်ဦးနဲ့ ငါက သဘောတူနေတာ"

"ဟာ"

ဝိုင်းချစ်မေက ပေါင်ကိုဖြန်းခနဲ လက်ဝါးနှင့်ရိုက်ပြီး စိတ်ပျက်လက်ပျက်ကြီးအော်လိုက် သည် ။

ဒေါ်စုရီရဲ့ မျက်စောင်းက ဒက်ခနဲ သူမကို လာမှတ်သည် ။

"မနေ့က မသန်းစိန်နဲ့ တွေ့တယ်၊ သူကစပြီး ကမ်းလှမ်းလာတယ်လေ"

ဒေါ်စုရီက စကားကိုဆက်ပြောသည် ။

မိခင်ရဲ့ မျက်နှာကို လှမ်းကြည့်လိုက်တော့ ခပ်ပြုံးပြုံးကြီးပါပဲ။

"သွားပြီး...သွားပြီ မေမေကပါ သဘောကျနေပုံပါလား"

ဝိုင်းချစ်မေက အသံတိတ်၊ စိတ်ဓာတ်ကျစွာ ညည်းတွားလိုက်သည်။ ။

"အင်း..မောင်မြင့်ဦးလေးက မဆိုးဘူး၊ ရိုးရိုးသားသားလေး မမရဲ့ "

ဒေါ်နုကြည်က ထောက်ခံသည် ။ အပြင်းအထန်ကန့်ကွက်ဆန့်ကျင် ရမည်လို့ ဝိုင်းချစ်မေက စိတ်ကူးလိုက်သည်။ ။

"မေမေကလဲ အဲဒီ ကိုမြင့်ဦးက ဝတ်ကြီး အူတူတူနဲ့ ဘယ်လိုကြည့်ကြည့် မျက်စိထဲကို ဘယ်လိုမှ တည့်တည့်မဝင်ဘူး၊ ဒါလောက် ပုံဆိုးပန်းဆိုးကြီးမှား မေမေရယ်"

"အမယ်လေး မိဝိုင်းချစ်ရယ်၊ ညည်းပြောလိုက်တာ မောင်မြင့်ဦးခမျာ ရစရာမရှိအောင် ပျက်စီးပါပြီ၊ ဒါလောက်ကြီးလဲ မဟုတ်ပါဘူးအေ၊ နည်းနည်းဝတာပါ၊ ရုပ်ကလဲ ရုပ်မဆိုးပါဘူး၊ ကြည့်ပျော်ရှုပျော်ရှိပါတယ်"

"ဟုတ်သားပဲ သမီးရယ်၊ မောင်မြင့်ဦးက ကြည့်ကောင်းပါတယ်ကွယ်"

ဒေါ်စုရီရဲ့ အပြောကို ဒေါ်နုကြည်က ထောက်ခံသည် ။ ဝိုင်းချစ်မေ တော်တော်လေး စိတ်ပျက် သွားသည်။ ။

"ရုပ်က အရည်ကြိုသောက်လို့ ရတာ မဟုတ်ဘူး မိဝိုင်းချစ်ရဲ့ ၊ စိတ်သဘောထားက အဓိကပဲ၊ ဒေါ်ဒေါ်ကြီးကတော့ မောင်မြင့်ဦးနဲ့ အိမ်ကို သဘောတူတယ်"

"ဒေါ်ဒေါ်ကြီးကလဲ အေးဆေးနေတာ မဟုတ်ဘူး ၊ အမှုထုပ်ကို အိမ်ပေါ် မလာပြန်ပြီ"

"ဘာပြောတယ် မိဝိုင်းချစ်နော်၊ ငါ့ကိုမလေးမစားမပြောနဲ့ "

ဒေါ်စုရီက လေသံထန်ထန်နှင့်မာန်လိုက်သည် ။ မိခင်အပါအဝင် ဒေါ်စုရီကို တစ်အိမ်လုံးက ကြောက်ရသည် ။ ဒေါ်စုရီရဲ့ တစ်သွေးတစ်သံ ကို အားလုံးနားထောင်ရသည် သာ။ အိမ်သားထဲက အငယ်ဆုံးဖြစ်တဲ့ ဝိုင်းချစ်မေက ဒေါ်စုရီကို အန်တုဖို့ ရန် သိပ်ကို မလွယ်ကူသည့် အလုပ်ပါ။

ဝိုင်းချစ်မေ အရမ်း စိတ်ညစ်သွားသည် ။ ဒေါ်စုရီကို အတိုက်အခံမပြောဘဲ ငြိမ်နေလိုက်ပြီး သူမ ဆင်ထားသော ဇာတ်ကွက် ထဲမှ ဘယ်လို ရုန်းထွက်ရမည်ကို လမ်းစရှာမည်လို့ တွေးနေသည် ။

"မသန်းစိန်ကပြောတယ်၊ လူငယ်ချင်း ရင်းနှီးအောင်သူ့သားကို အိမ် လွှတ်လိုက်မယ်တဲ့ "

"ဟုတ်လား မမ၊ ဘယ်တော့လဲ"

"ရုံးပိတ်ရက်မှာ လွှတ်လိုက်မယ်တဲ့ "

"ဒေါ်ဒေါ်ကြီးကတော့ လုပ်ပြီ၊ အဲဒီ ကိုမြင့်ဦးက သိပ်ချမ်းသာလို့ လား"

"အသင့်အတင့်တော့ရှိပါတယ်အေ"

"ဝိုင်းချစ်က ပိုက်ဆံချမ်းသာတဲ့ သူမှ ယူချင်တာ ဒေါ်ဒေါ်ကြီးရဲ့ "

ဝိုင်းချစ်က ငွေမက်သည့် မိန်းမမဟုတ်ပါ။ ဒါပေမဲ့ မြင့်ဦးကို မလိုချင် ၍ မချမ်းသာသည် ကို အကြောင်းပြချက်တစ်ခုအဖြစ်နှင့်သုံးသည် ။

"ဥစ္စာပစ္စည်းဆိုတာ ကြိုးစားလုပ်ယူရင်ရတာပဲ မောင်မြင့်ဦးက အခု မချမ်းသာပေမယ့် ကြိုးစားရင် ချမ်းသာလာနိုင်တယ်၊ စိတ်ဓာတ်ကိုသာ အဓိကထားစမ်းပါ ဝိုင်းချစ်ရယ်"

"ကျွတ်...ခက်ပါလား၊ ဘယ်လိုဆင်ခြေမျိုးမှ ဒေါ်ဒေါ်ကြီးက လက်မ ခံပါလား"

စိတ်မွန်းကျပ်လွန်းစွာနှင့်ပင် အသံတိတ် ညည်းတွားမိပြန်သည်။ ။ ဘယ်လို ဆင်ခြေတွေမှ ကန့်မရ၍ လက်လျှော့ကာနှုတ်ဆိတ်နေလိုက်သည်။ ။

"မောင်မြင့်ဦး ဒီတနင်္ဂနွေနေ့ လာလိမ့်မယ် ကောင်းကောင်း မွန်မွန် ဆက်ဆံကြားလား မိဝိုင်းချစ်"

"ဟုတ်"

တိုတိုတုတ်တုတ်ပင် ဖြေပြီး ဝိုင်းချစ်မေက စကားဝိုင်းမှ ရှောင်ထွက်လာသည်။ ။ ရင်ထဲမှာ နောက်ကျရှုပ်ထွေးနေသည်။ ။ ကျယ်ဝန်းလှသော ပန်းခြံထဲမှာ ရှုပ်ထွေးသော စိတ်တွေကို လျှော့ချပြီး ထိုင်နေသည်။ ။

ဝိုင်းချစ်မေရဲ့ အတွေးအရံထဲသို့ နှစ်ကြိမ်တိုင် တွေ့မြင်ခဲ့ရသော စိုးနိုင်နှင့်တူသော သူကို ပြေးသတိရမိသည်။

"ဒီလူ့ကို ငါဘာကြောင့် ခဏခဏ သတိရနေတာလဲ၊ ပြီးတော့ ငါ့မျက်ဝန်းထဲမှာ လဲ သူက ဘာကြောင့်စွဲနေတာလဲ..."

"ဒေါ်ဒေါ်ကြီး ပေးစားမယ့်သူက သူဆိုရင် ငါဝမ်းသာမိမလားပဲ"

အတွေးပင်လယ်ကြီးမှာ ရွက်ကို လွှင့်ချင်တိုင်း လွှင့်လိုက်သည်။ ။ စိတ်ရဲ့ လွတ်လပ်ပေါ့ပါးမှုကို ရှာလိုက်သည်။ ။

"ရူးလိုက်တဲ့ ငါ၊ ဘယ်ကဘယ်သူမှန်းမသိတဲ့ လူကိုများ စိတ်ကူးယဉ်နေလိုက်တာ"

အေးစိမ့်မှုတွေ ကြီးစိုးလာသောပန်းခြံထဲမှ နေ ဝိုင်းချစ်မေထ၍ အိမ်

ထဲဝင်လိုက်သည် ။ ဒေါ်စုရီနှင့်မျက်နှာချင်းမဆိုင်မိအောင် ရှောင်ရှားပြီး
အိပ်ခန်းသို့ဝင်သည် ။
